

Czasem wszystko zaczyna się od jednego telefonu. Jednej rozmowy, która przerywa ciszę za zamkniętymi drzwiami.

Przemoc to przemoc. Zwykle dzieje się za ZAMKNIĘTYMI DRZWIAMI – to hasło kampanii Fundacji Projekt Starsi o przemocy wobec osób starszych, adresowanej do świadków i opartej na prawdziwych historiach klientów krzywdzonych przez swoich najbliższych: córkę, syna i sąsiadkę – opiekunkę.

Co mówią badania? Z badań Wydziału Psychologii PAN na zlecenie MPiPS (2015) wynika, że w opinii społecznej przemoc wobec starszych jest wyraźnie widocznym zjawiskiem. Wśród najczęstszych form przemocy respondenci wskazywali: izolowanie (w rodzinie – przez 11,6 proc. respondentów, poza własną rodziną – przez 46,7 proc. respondentów), zabieranie pieniędzy (we własnej rodzinie – 14,2 proc., poza rodziną – 51,5 proc.) i wytykanie niepełnosprawności (we własnej rodzinie – 13,2 proc., poza rodziną – 48,5 proc.).

75,9% osób, którym znane były przypadki przemocy poza własną rodziną oraz 63,5% we własnej rodzinie nie zareagowało i nie podjęło żadnej interwencji. Wyniki te skłoniły badaczy do wysunięcia hipotezy o istnieniu w Polsce deskryptywnej normy stosowania przemocy wobec starszych. Nie jest ona zaleceniem, jak należy się do osób starszych odnosić, ale przedstawia „normalny” (w rozumieniu statystycznym) stan rzeczy. Konsekwencją istnienia takiej „normy” jest obojętność świadków, większa łatwość usprawiedliwiania przemocy, akceptacja jej „łżejszych” form oraz obwinianie osób, które jej doznają.

W filmach kampanii zadajemy pytanie: „Czy to wszystko ich wina?”

Odpowiedzią są wyniki badań wskazujące, jak duży odsetek świadków nie reaguje i jak łatwo przemoc bywa usprawiedliwiana. Potwierdzają to również komentarze pod postami naszych kampanii społecznych. Komentujący obwiniają osoby starsze, mówiąc m.in.: „Akurat, te starsze osoby to są właśnie potwory w ludzkiej skórze”, „Jaka matka taki syn...”, „Sami starzy do tego dążą...”, „Mają seniorzy tyle, ile wypracowali”.

– Przemoc wobec osób starszych nie jest tak oczywistym tematem jak przemoc wobec dzieci czy kobiet. Wciąż zbyt często spotykamy się z jej usprawiedliwianiem i przerzucaniem winy na osoby, które jej doświadczają – mówi Magdalena Rutkiewicz, Prezeska Zarządu Fundacji Projekt Starsi.

Fundacja od 10 lat prowadzi Telefon Pomocy dla Starszych: 537 375 505. To często pierwszy i najważniejszy krok do zatrzymania przemocy.

Kiedy możemy pomóc?

- Doświadczasz przemocy ze strony najbliższych lub opiekunów i nie wiesz, co zrobić;
- Chcesz porozmawiać o swojej trudnej sytuacji rodzinnej, boisz się i nie wiesz, czy to przemoc;
- Ktoś z Twoich bliskich, znajomych lub sąsiadów jest osobą starszą i doświadcza krzywdy.

Zadzwoń do nas. Pomoc jest anonimowa.

Telefon Pomocy dla Starszych: **537 375 505**

- Poniedziałek: 16:00–20:00
- Wtorek: 10:00–14:00
- Środa: 16:00–20:00
- Czwartek: 10:00–14:00

Można też nagrać wiadomość lub wysłać SMS – oddzwonimy. Nasi specjaliści udzielają wsparcia, porad oraz podejmują interwencje w sytuacjach tego wymagających. Istnieje również możliwość umówienia konsultacji z psychologiem lub prawnikiem. Kontakt mailowy: fundacja@projektstarsi.pl

Działania Fundacji można także wesprzeć, przekazując 1,5%.

**Nie pozwól osobom starszym zostać sam na sam z przemocą.
Przeznacz 1,5% podatku na Telefon Pomocy dla Starszych i uruchom pomoc.**
KRS: 0000471396

Więcej informacji na stronie www.projektstarsi.pl/procent/

Kampania jest współfinansowana ze środków m.st. Warszawy.

Kontakt dla mediów:

Magdalena Rutkiewicz
Prezeska Zarządu Fundacji Projekt Starsi
tel. 519 139 207